

Institutionsstyrelsen

Frederiksholms Kanal 25
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5567
E-mail uvm@uvm.dk
www.uvm.dk
CVR nr. 20-45-30-44

Høringsnotat om forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser

28. marts 2007
Sags nr.:
128.794.121

Forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser blev den 5. marts 2007 sendt i ekstern høring med høringsfrist den 26. marts 2007. Folketingets Uddannelsesudvalg har den 13. marts 2007 afholdt en høring om de flerfaglige professionshøjskoler.

Undervisningsministeriet oversendte den 23. marts 2007 et foreløbigt høringsnotat til Folketingets Uddannelsesudvalg. Nærværende notat er en fortsættelse af det tidligere fremsendte.

Følgende organisationer og udvalgte myndigheder m.v. har ingen bemærkninger til lovforslaget:

- Lederforeningen for VUC

Rådet for de Mellemlange Videregående Uddannelser henviser til de høringssvar, der selvstændigt afgives af de organisationer, der er repræsenteret i rådet.

I det følgende vil de indkomne høringssvar blive behandlet efter emner.

Generelle betragtninger

FTF ser lovforslaget som et første skridt mod realiseringen af en samlet uddannelsessektor, der udbyder professionsbacheloruddannelser rettet mod såvel den private som den offentlige sektor. Det havde været ønskeligt, om uddannelseslovgivningen og sammenhængen mellem akademier og professionshøjskoler var udsendt i høring samtidig med lovforslaget. FTF understreger, at akademierne skal styrkes inden for en egentlig juridisk konstruktion.

Skoleledernes Fællesrepræsentation anbefaler, at forslag til lov om professionshøjskoler for videregående uddannelser sættes i bero, og bør afvente resultatet af en grundig undersøgelse og analyse af, hvorvidt dannelsen af store flerfaglige professionshøjskoler vil øge kvaliteten i de enkelte uddannelser.

Professionshøjskolernes formål og opgaver

CVU-Rektorkollegiet anfører i sit høringssvar, at lovforslaget bør tydeliggøre professionshøjskolernes videngrundlag på to punkter. For det første bør der indarbejdes et nyt vidensbegreb, der omfatter praksisviden, udviklingsviden og forskningsviden. For det andet må videncenterfunktionen, der er udviklet under CVU-loven, videreføres.

Foreningen af frie samarbejdende MVU-institutioner (FSI) foreslår, at behovet for et hensigtsmæssigt samspil mellem grund-, efter- og videreuddannelse tydeliggøres i lovforslaget. FSI foreslår endvidere, at Undervisningsministeriet i samarbejde med Videnskabsministeriet skaber en fælles strategi for udvikling af masteruddannelser i Danmark.

Rektorforsamling for sygeplejerskeuddannelsen (RS) henviser til CVU-rektorkollegiets høringssvar for så vidt angår lovforslagets institutionelle, økonomiske og ledelsesmæssige bestemmelser. RS's kommentarer vedrører derfor udelukkende forhold af faglig og udviklingsmæssig betydning for uddannelserne. SR beklager, at lovforslaget ikke indskriver endelig mulighed for udbud af professionsmasteruddannelser. Et sammenhængende grund-, efter- og videreuddannelsessystem i samme organisation findes afgørende for kvalitetsudvikling af uddannelserne mv. RS anbefaler derfor, at professionshøjskoler snarest få ret til at udbyde professionsmasteruddannelser, der er sammenlignelige med internationale masteruddannelser i forhold til fagligt niveau og længde. SR efterlyser – i konsekvens af at begrebet forskningstilknytning ikke benyttes i lovforslaget – klarhed over, hvordan det strategiske og konkrete samarbejde mellem professionshøjskoler og universiteter skal gavne den enkelte grunduddannelse og hvordan forskningstilknytningsbegrebet i bl.a. professionsbachelorbekendtgørelsen skal erstattes.

Lærerseminariernes Bestyrelsesforening (LSB) ser i det foreliggende udkast ikke nogen reel vilje til fortsat at skabe institutionelle rammer men mener, at der er tale om et markant historisk brud med den tætte tilknytning mellem professionsuddannelserne og det civile samfund.

Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU) anfører, at rådet med undtagelse af FTF, FA og KL ikke kan tilslutte sig, at

professionshøjskolerne får monopol på at udvikle og udbyde mellemlange videregående uddannelser. REU anbefaler, at de kvalificerede erhvervsskoler får mulighed for at varetage udvikling og udbud af teknisk/merkantile mellemlange videregående uddannelser på samme vilkår som professionshøjskolerne. Udbuddet kan gøres betinget af, at institutionen akkrediteres, at institutionen kan dokumentere tilstedeværelse af fagligt miljø, og at institutionen selv vælger hvilke udviklingsbaserede eller forskningsbaserede uddannelsesinstitutioner, de finder fagligt relevante. Endvidere påpeger REU nødvendigheden af, at der afsættes midler, der sikrer erhvervsskolernes mulighed for at udvikle og udbyde uddannelser på MVU-niveau.

Handelsskolernes Lærereforening (HL) anfører, at de kvalificerede erhvervsskoler bør gives mulighed for at varetage udvikling og udbud af teknisk/merkantile mellemlange videregående uddannelser på samme vilkår som professionshøjskolerne. HL anfører endvidere, at de korte og mellemlange videregående uddannelser bør ligge i forlængelse af hinanden inden for samme system.

Rektorforsamlingen på de sociale højskoler ønsker at blive bevaret som høringsberettiget part bl.a. i forhold til socialrådgiveruddannelsen. Rektorforsamlingen på de sociale højskoler anfører, at da der er risiko for tab af socialrådgiveruddannelsens netværk på nationalt plan, bør der derfor etableres særlige socialfaglige miljøer/organiseringer på de enkelte professionshøjskoler.

Foreningen af skoleledere (FS) og Interesseorganisationen for handelsskolernes ledelse (HFI) har afgivet et fælles høringssvar. FS og HFI udtrykker bekymring for, at placeringen af erhvervsskolerne primært kommer til at ske på professionshøjskolernes præmisser. Udviklingen og styrkelse af de tekniske og merkantile uddannelsesmiljøer kan ske ved en forankring af de videregående uddannelser i en overbygning til erhvervsskolernes øvrige aktiviteter, som sikrer sammenhæng fra EUD- til MVU-niveau. Endvidere foreslår FS og HFI, at nye erhvervsrettede mellemlange videregående uddannelser etableres som overbygningsuddannelser til eksisterende korte videregående uddannelser, hvor dette er relevant. FS og HFI opfordrer derfor til, at der i lovforslaget sker en præcisering heraf.

Lærerseminariernes Rektorforening anfører, at argumentationen for dannelsen af professionshøjskolerne er den samme som ved dannelsen af CVU'erne. Udviklingsmulighederne for CVU'erne er ikke udtømte. Lærerseminariernes Rektorforening tilslutter sig vilkårene for nedlæggelse af uddannelsessteder og påpeger vigtigheden af at sikre den regionale lærerforsyning. Lærerseminariernes Rektorforening anfører endvidere, at dan-

nelsen af professionshøjskoler kan rummes inden for den eksisterende lovgivning.

Suhr's anfører, at der bør være større differentiering og hensyn til institutionernes karakteristika ved dannelsen af professionshøjskoler, således visse institutioner kan blive undtaget fra den i lovforslaget foreslåede dannelsesproces. Suhr's finder, at terminologien om de videregående uddannelser bør koordineres, så den bedre kan bruges internationalt. (Professionsbachelor, korte videregående uddannelser bør mv.). Endvidere bør der strukturelt være en større vertikal sammenhæng mellem de videregående uddannelser og ikke kun en horisontal. Suhr's finder, at der bør lovfæstes et forpligtende ligeværdigt samarbejde mellem professionshøjskoler og universiteter, således at universiteter f.eks. står i spidsen for forskning, mens professionshøjskolerne står i spidsen for outreach aktiviteter som samarbejde med erhvervslivet. Der bør overvejes en afstigningsmodel for professionsbacheloruddannelserne, så eleverne kan stige af efter 2 år med mulighed for at vende tilbage. Spørgsmålet om merit bør inddrages i processen, så de studerende sikres adgang til relevant efter- og videreuddannelse.

DM (Danmarks Magisterforening) kan støtte lovforslagets intentioner om at styrke de institutionelle og økonomiske rammebetingelser for de mellemlange videregående uddannelser og konsolidering af disse uddannelsers institutionelle tilknytning. Det vil være to afgørende forudsætninger for en succesfuld dannelse af professionshøjskolerne - fokus på medarbejderne og sikring af økonomien.

Danmarks Evalueringsinstitut (EVA) foreslår, at der til bemærkningerne til lovforslagets § 7 tilføjer: ”kvalitetssystemet skal leve op til de europæiske standarder og retningslinjer for kvalitetssikring af videregående uddannelse som vedtaget af 45 undervisningsministre i Bergen i 2005 som led i Bologna-processen”. Endvidere foreslår EVA, at Undervisningsministeriet overvejer brugen af terminologien ”resultatvurdering” i § 7.

Rektorkollegiet (RK) er positivt over for forslaget om at samle MVU-institutionerne i større enheder og finder, at det vil øge synergien internt i sektoren og styrke den generelt. RK finder, at kandidatuddannelser skal udbydes fra et universitet i og med, at det er forskningsbaserede uddannelser, men der kan samarbejdes mellem en MVU-institution og et universitet om dem. Professionsmasteruddannelser bør ikke udbydes efter RKs' opfattelse. RK advarer mod risikoen for udbud af parallelle uddannelsessystemer i og med, at der lægges op til udbud af ensartede professionsbacheloruddannelser på professionshøjskolerne og universiteterne. Det kan føre til begrænsede uddannelsesmuligheder specielt i mindre regioner, hvis der konkurreres om de samme studerende. RK finder, der ofte vil være behov for brobygningsforløb før optag af en professionsba-

chelor på en kandidatuddannelse i og med, at professionsbacheloruddannelser er professionsrettede. Ved udvikling af nye professionsbacheloruddannelser bør man tage stilling til, hvordan videreuddannelsesmulighederne skal være. Relevante universiteter bør i givet fald inddrages. RK er positivt indstillet over for samarbejde mellem professionshøjskoler og universiteter, men finder det ønskeligt med klarere retningslinjer herfor. Lovforslagets formulering findes svækket i forhold til CVU-lovgivningens beskrivelse af begrebet forskningstilknytning. RK finder, at betegnelser som fakultet og dekan skal være forbeholdt universiteterne for ikke at skabe forvirring om terminologi.

BUPL's grundlæggende synspunkt er, at professionshøjskoler bør have professionen i centrum. Den foreløbige proces og den foreliggende professionshøjskolestruktur overser professionernes betydning for professionshøjskoledannelsen. BUPL er i tvivl om, hvorvidt professionshøjskoledannelserne imødekommer velfærdsprofessionernes fremtidige uddannelsesbehov. Erfaringerne fra CVU-dannelserne peger på, at stort ikke automatisk kan oversættes til godt. BUPL ønsker en sikring af et fælles professionsfagligt indhold i pædagogers grund- efter og videreuddannelse. De professionelle bør derfor sikres en central placering i udviklingen af helt nye uddannelsesstrukturer. BUPL finder det bemærkelsesværdigt, at de professionelle med den fornødne indsigt inden for velfærdsprofessionerne ikke inviteres ind i forhandlingerne. BUPL efterspørger en mere sammenhængende proces, hvor strukturen ikke diskuteres alene, men under nøje hensyntagen til de mange forskellige uddannelsers indhold og rationaler.

Socialpædagogerne Landsforbund finder, at ideen med flerfaglige professionshøjskoler er rigtig god, men efterlyser en evaluering af grundideen og succeskriterier med indikatorer for, om uddannelserne bliver bedre, og at loven og aftalen i sin vision med professionshøjskoler inddrager en uddannelsestænkning, der passer til professionsbacheloruddannelser i modsætning til den skolestiske uddannelsestænkning på folkeskoleområdet og det gymnasiale område. Landsforbundet mener også, at det også jævnlige skal testes, om en professionshøjskole lever op til University College kravene.

SOSU-Lederforeningen og Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskoler rejser spørgsmålet om, hvorvidt det er en korrekt forståelse af de specielle bemærkninger til lovforslagets §§ 3 og 4, at korte videregående uddannelser hører til på erhvervsskolerne.

Dansk Socialrådgiverforening anbefaler, at der nedsættes udviklingsråd på professionshøjskolerne hvor brugere, faglige organisationer, aftagere, medarbejdere og studerende kan indgå i dialog om forskning og udviklingsprojekter. Dansk Socialrådgiverforening anfører, at flerfagligheden

ikke må føre til en udvanding af den faglige profil. Endvidere anføres, at Lovforslaget bør strammes, så der kommer større fokus på kernefagligheden. Dansk Socialrådgiverforening finder, at der bør etableres nationalt videntcenter, hvortil alle professionshøjskoler skal være tilknyttet, for bl.a. at sikre den en forskningsmæssig udvikling på det sociale område og muligheden for at etablere professionsmasteruddannelser. Dansk Socialrådgiverforening advarer mod en opsplitning af de sundhedsfaglige uddannelser i en KVVU-del og en overbygning, da dette vil svække uddannelsernes kvalitet.

Ledernes Hovedorganisation anfører, at hovedparten af de nuværende CVU'er ikke har de faglige kompetencer på det teknisk/merkantile område. CVU'erne har ikke den nødvendige kontakt til det private erhvervsliv, viden om udviklingen og behovet inden for den private sektor. Lederne anbefaler, at de kvalificerede erhvervsakademier får mulighed for at varetage udvikling og udbud af teknisk/merkantile mellemlange videregående uddannelser på samme vilkår som professionshøjskoler under betingelse af, at institutionen akkrediteres og indgår forpligtende samarbejde. Institutionerne vælger selv, hvilke udviklingsbaserede eller forskningsbaserede uddannelsesinstitutioner, de findes fagligt relevante at samarbejde med. Lederne anbefaler, at lovforslaget giver erhvervsakademier mulighed for at udbyde professionsbacheloruddannelser.

FTF er generelt positiv over for lovforslaget og finder, at professionshøjskolerne vil kunne løfte de tiltænkte opgaver. Der skal være fokus på grunduddannelsernes kernefaglighed og med udgangspunkt heri et styrket samarbejde mellem forskellige fagligheder. FTF foreslår for, at udviklingsopgaven for grunduddannelserne indgår eksplicit i lovforslagets § 5. De økonomiske ressourcer til at sikre grunduddannelserne, bl.a. ved opkvalificering af underviserne og styrket indsats mod frafald, skal sikres. FTF foreslår drøftelse mellem involverede parter af, hvordan en landsdækkende dimensionering af professionsbacheloruddannelserne sikres. FTF foreslår en præcisering af begrebet "udviklingsbaseret", og at forskning indgår som element i videngrundlaget for uddannelserne. Behovet for en tværfaglig koordination af professionshøjskolens efter- og videreuddannelsesstilbud understreges, og masteruddannelser udbudt af professionshøjskoler skal være på samme niveau som universiteternes masteruddannelser.

HK/Danmark finder det problematisk, at man i lovforslagets § 4 monopoliserer udbuddet af professionsbacheloruddannelser til de foreslåede syv professionshøjskoler. En lang række handelsskoler har faglig kapacitet og kompetence til at udvikle og udbyde erhvervsrettede bacheloruddannelser, hvis de får mulighed for at samarbejde indbyrdes og med de merkantile uddannelses- og forskningsmiljøer på handelshøjskoler og universiteter. HK foreslår, at formuleringen i § 4 ændres, så man begræn-

ser udbuddet til de professionsbacheloruddannelser, som professionshøjskolerne kan godkendes og akkrediteres til at udbyde.

Danmarks Lærerforening anfører, at der mangler dokumentation for, at dannelsen af store flerfaglige professionshøjskoler øger kvaliteten i uddannelserne. Det er Danmarks Lærerforenings opfattelse, at opbygningen af professionshøjskoler ikke er en garanti mod, at der sker en udtynning af ressourcer til grunduddannelserne og frafald af studerende. Danmarks Lærerforening peger endvidere på, at folkeskolelærerne tidligere har haft en særdeles velfungerende efteruddannelse, og at i lovforslaget er det overordnede ansvar placeret langt fra de instanser, der dagligt skal sikre kvaliteten i folkeskolen og forskningsmiljøerne. Danmarks Lærerforening anfører desuden, at et strategisk og konkret samarbejde mellem universiteter og professionshøjskoler vanskeliggøres af, at de videregående uddannelser i Danmark som helhed er delt mellem to ministerier.

Sundhedskartellet anfører, at der i øjeblikket pågår arbejde med nationale studieordninger for sygeplejerskeuddannelsen og fysioterapeutuddannelsen. Sundhedskartellet anfører endvidere, at det bør fremgå af lovforslagets § 5, at professionshøjskolen også har som formål at kvalitetsudvikle uddannelserne og tilføre resurser til sundhedsuddannelserne. Endvidere bør lovforslaget strammes, så der kommer større fokus på kernefagligheden. Sundhedskartellet foreslår, at det gøres obligatorisk at oprette fakulteter, og der bør ansættes fagkyndige studierektorer. Sundhedskartellet advarer mod en opsplitning af de sundhedsfaglige uddannelser i en KVVU-del og en overbygning, da dette vil svække uddannelsernes kvalitet. Sundhedskartellet anfører endvidere, at professionsmasteruddannelsen bør give samme kvalifikationer som de ordinære masteruddannelser. Der bør sikres en sammenhæng mellem de erhvervede kvalifikationer på professionshøjskolerne og muligheden for de studerende at fortsætte på universitetet og i efter-/ videreuddannelsesforløb. Endelig bør videncentrene bør sikres et mere permanent økonomisk grundlag.

PROSA anfører, at det bør uddybes i lovforslaget, hvordan realkompetencevurderingen kommer til at foregå. Der bør finde institutionsakkreditering sted. PROSA finder, at uddannelsesakkrediteringen bør vægte højere end de regionale hensyn.

Dansk Industri (DI) mener, at en reform af institutionsstrukturen bør vurderes i forhold til, om den fremmer de uddannelsespolitiske målsætninger. Lovforslaget opfylder efter DI's opfattelse hverken 50%- målsætningen eller målsætningen om flere og bedre uddannelser rettet mod især behovene på det private arbejdsmarked. Det findes meget bekymrende, at lovforslaget ikke indeholder konkrete bud på, hvordan udbuddet af teknisk-merkantile uddannelser vil blive styrket ved etableringen af

professionshøjskoler. Der er ingen dokumentation for synergi ved at samle uddannelsesinstitutioner på tværs af det pædagogisk- sundhedsfaglige og teknisk-merkantile område. DI finder det uhensigtsmæssigt for erhvervsudviklingen med det stærke fokus på regioner. Der er behov for en national spredning af uddannelsestilbudene. Det findes urealistisk, at en professionshøjskole skal uddanne til både det offentlige og private arbejdsmarked, medmindre der oprettes et yderligere antal teknisk-merkantile professionshøjskoler. DI finder, at kvalificerede erhvervsskoler bør have mulighed for at udvikle og udbyde MVU-uddannelser på samme vilkår som professionshøjskolerne. Erhvervsskolerne har mange års erfaring med og kendskab til virksomhedernes behov på området. Muligheden for MVU-udbud bør ledsages af betingelser om, at institutionen kan akkrediteres til uddannelsen, at institutionen kan udbyde uddannelser på såvel det tekniske, merkantile og it-faglige område, og at der er etableret samarbejdsaftaler med udviklings- og forskningsbaserede miljøer. Der bør oprettes yderligere et antal teknisk-merkantile professionshøjskoler ved frivillige fusioner mellem erhvervsskoler og ingeniørhøjskoler, som skal afløse de hidtidige erhvervsakademier.

Dansk Erhverv (DE) anfører, at professionshøjskoler bør kunne uddanne til hele landet uden ministerens godkendelse (§ 4). Professionshøjskolerne bør sammen med universiteterne få de nødvendige økonomiske incitamenter til at indgå reelle aftaler om forskningstilknøytning (§ 5, stk. 2). Udviklingskontrakter (§ 12, stk. 2) er en positiv nyskabelse, som bør ledsages af øget mål- og rammestyring. Konkret bør videncentrefunktionen placeres centralt i udviklingskontrakterne, herunder samspil med de regionale vækstfora.

C3 hilser initiativet velkomment og mener, at sikringen af kvaliteten af den nye erhvervsøkonomiske professionsbacheloruddannelse bl.a. kræver et studiemiljø og en lærerstab af en vis størrelse hvert enkelt uddannelsessted. C3 ønsker derfor, at uddannelsen samles på 2 eller 3 professionshøjskoler. Den nye uddannelse må ikke skabe uddannelsesmæssige blindgyder i forhold til overbygning eller erhvervsakademiuddannelserne.

Landbrugsraadet anfører, at oprettelsen af professionshøjskoler bør ske ud fra det faglige indhold og erhvervmæssige sigte på skolerne og ikke ud fra regionale forsyningsmæssige hensyn. Landbrugsraadet påpeger, at professions- og praksisrettede uddannelser, som retter sig imod det private erhvervsliv, vil sikre udviklingen af uddannelser indenfor de erhvervsrettede områder. Der bør ikke oprettes nye uddannelser uden at der er sikret et kvantitativt behov i erhvervslivet. Det bør tillige sikres en sammenhæng mellem de erhvervede kvalifikationer på professionshøjskolerne og muligheden for de studerende at fortsætte på universitetet og i efter-/ videreuddannelsesforløb.

Sammenslutningen af danske socialrådgiverstuderende mener overordnet, at lovforslaget rummer gode muligheder for, at de eksisterende professionsbacheloruddannelser styrkes og videreudvikles, men hvis professionshøjskolerne skal leve op til formålet, skal grunduddannelserne sikres økonomisk, og der bør afsættes midler til forskning i socialt arbejde.

Pædagogseminariernes Rektorforsamling påpeger, at yderligere institutionel standardisering kan vise sig skadelig i forhold til at fastholde de faglige miljøers engagement og de studerendes positive identifikation med deres uddannelsessted. Endvidere påpeges vigtigheden af at bevare de enkelte institutioners karakteristika. Pædagogseminariernes Rektorforsamling finder, at et akkrediteringssystem kan få en utilsigtet virkning i form af manglende dynamik og engagement i uddannelserne.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at formålet er udmøntning af globaliseringsaftalens målsætninger bl.a. ved at udvikle eksisterende såvel som nye uddannelser, rettet mod både det private og offentlige arbejdsmarked. Det forudsætter en styrkelse af kvaliteten på grunduddannelserne, ligesom det forudsætter sikring og udvikling af sammenhæng mellem professionsbacheloruddannelserne og efter- og videreuddannelse i tilknytning hertil.

En professionshøjskole skal have et kvalitetssikringssystem, som baseres på den eksisterende flerstrengede kvalitetssikring, suppleret med akkreditering på uddannelsesniveau og auditering på institutionsniveau.

Det fremgår yderligere af bemærkningerne til § 5, at professionshøjskoler skal fungere som udviklings- og videncentre inden for de fagområder, hvor de udbyder uddannelse, og hvor de på et eller enkelte felter har opbygget spidskompetencer på landsdækkende niveau. Professionshøjskolernes videncentrerfunktion skal såvel fagligt som organisatorisk udgøre en integreret del af institutionen.

Det fremgår endvidere af bemærkningerne, at formålet er på den ene side at sikre kvaliteten af uddannelserne og den faglige udvikling, og på den anden side at institutionerne bidrager til vækst og velfærd ved at forbedre offentlige og private virksomheders muligheder for omstilling, kvalitetsudvikling og innovation. Det vil være naturligt, at institutioner, der rummer samme faglige miljøer, og som udbyder samme uddannelser, samarbejder på tværs af institutionsgrænser. En professionshøjskoles viden skal omsættes og anvendes i praksis. En professionshøjskole skal gennem sine uddannelser og øvrige aktiviteter bidrage til kvalitetsudvikling og innovation af processer, organisationer og ydelser. Professionsbacheloruddannelser i flerfaglige uddannelsesmiljøer vil styrke muligheder-

ne for uddannelse af professionsbachelorer med kompetencer til at tænke, arbejde og samarbejde på tværs af fagområder og på tværs af offentlig og privat sektor.

Det anføres videre i bemærkningerne, at en professionshøjskole varetager videncenterfunktioner ved at afdække og imødekomme det omgivende samfunds behov for viden og kompetencer gennem anvendelse af egne og øvrige viden- og uddannelsesinstitutioners og virksomheders viden- og uddannelsesressourcer. For at sikre dette skal en professionshøjskole løbende udvikle og kvalitetssikre metoder til afdækning af behov for viden og kompetencer. En professionshøjskole skal bidrage til at sikre, at der er dokumenteret og kvalificeret viden til rådighed for brugerne. Professionshøjskolen skal gennem dens aktiviteter sikre tilgængeligheden af systematiseret viden for de studerende og det omgivende samfund f.eks. ved at skabe en fælles indgang til viden og uddannelses tilbud. En professionshøjskole skal således aktivt udveksle og anvende viden og forskning i praksis i samarbejde med forskningsmiljøer og det arbejdsmarked, som professionshøjskolen retter sig mod. Professionshøjskolernes vidensgrundlag vil således omfatte såvel praksisviden, udviklingsviden som forskningsviden.

Folketingets Uddannelsesudvalg afholdt d. 13. marts 2007 en høring bl.a. om erhvervsskolernes rolle i forbindelse med etablering af et teknisk/merkantilt vækstlag. Bemærkninger og kommentarer fra høringen samt fra de skriftlige høringssvar vil indgå i de kommende politiske drøftelser om erhvervsakademisektorens fremtid.

Styring

Bestyrelsesforeningen for CVU'er anfører, at lovforslagets forslag om en bestyrelse med 10 – 15 medlemmer og med en rummelig sammensætning giver mulighed for balance mellem en rimelig bred repræsentation, hensyn til regionale forskelle og effektivitet i bestyrelsesarbejdet. Den samme balance bør sikres i rådgivningsstrukturen.

Foreningen af frie samarbejdende MVU-institutioner (FSI) foreslår, at lovforslagets § 13, stk. 3, og § 18, stk. 1, ændres således, at studierådernes mulighed for at udarbejde forslag til selvstændig studieordning tydeliggøres. Det bør være tilfældet uafhængig af, at uddannelsen også udbydes andre steder.

Lærerseminariernes Bestyrelsesforening (LSB) foreslår skærpelse af lovforslagets § 29, således at byrådet også bliver hørt ved en evt. nedlæggelse af et uddannelsessted i det pågældende område. LSB finder det problematisk, at det er de midlertidige bestyrelser, der nedsætter de perma-

nente bestyrelser, da LSB er bekymret for de enkelte institutioners særegne kultur og identitet ikke bliver videreført. LSB finder endvidere, at det på grund af tidspresset omkring oprettelsen vil være vanskelig at ned-sætte den midlertidige bestyrelse, som tilgodeser alle. LSB finder det tillige betænkeligt, at en del væsentlige opgaver såsom godkendelse af studieordning kan delegeres til rektor. LSB påpeger, at selvejlovens § 27 a, stk. 3, om godkendelse af CVU til at udbyde almen ungdomsuddannelse ikke er medtaget i lovforslaget.

Lærerseminariernes Rektorforening anfører, at hvert uddannelsessted bør have en lokal ledelse med ansvar for uddannelsen, personale og økonomi. Lærerseminariernes Rektorforening påpeger, at det er vigtigt med en stor bestyrelse, der sikrer bredden i de indgående institutioners synspunkter. Interimsbestyrelserne kan have for stor indflydelse på professionshøjskolernes fremtidige virke.

Rektorforsamling for sygeplejerskeuddannelsen (RS) anerkender, at bestyrelsen for professionshøjskolen skal godkende studieordninger for uddannelserne (§ 12, stk. 4). Men det skal finde sted inden for klare landsdækkende rammer for at sikre et ensartet kvalitetsniveau i uddannelserne på landsplan. Alle sundhedsprofessionsbacheloruddannelser er i gang med at udforme landsdækkende studieordninger bl.a. på baggrund af anbefalinger fra Udvalg vedrørende fremtidens sundhedsprofessionsuddannelser m.v. Bestyrelsens kompetence på området må derfor begrænses af bekendtgørelsesfaste rammer for uddannelsernes studieordninger for at undgå meget uensartede studieordninger.

Pædagogseminariernes Rektorforsamling anfører, at hvert uddannelsessted bør have en lokal ledelse med ansvar for uddannelsen, personale og økonomi. Pædagogseminariernes Rektorforsamling fremhæver vigtigheden af en stor bestyrelse, der sikrer bredden i de indgående institutioners synspunkter, og minimerer risikoen for meget snævre faglige kompetencer i bestyrelserne og ledelsen og dermed uhensigtsmæssig standardisering af professionshøjskolernes uddannelser.

Suhr's anfører, at bestyrelsens kompetencer vedrørende udbud og optag bør øges, også for at tiltrække de bedst mulige kompetencer til bestyrelserne.

FTF finder det uforståeligt, at FTF ikke er nævnt direkte i beskrivelsen af, hvem der skal sidde i bestyrelsen. Der bør som minimum i standardvedtægten fastlægges procedurekrav om udpegning af udefrakommende medlemmer.

Sundhedskartellet anfører, at der bør være repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter i bestyrelserne.

Børne- og Kulturchefforeningen (BKF) har generelle betragtninger til uddannelsessystemet. BKF foreslår, at det bliver et krav, at der nedsættes et repræsentantskab eller andet tilsvarende organ. Endvidere foreslår BKF, at der i lovforslagets § 29, stk. 1, udvides med, at det kommunale niveau inddrages i forbindelse med nedlæggelse af et uddannelsessted.

PROSA anfører, at interimbestyrelserne kan have for stor indflydelse på professionshøjskolernes fremtidige virke, og der bør være repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter i bestyrelserne. PROSA påpeger, at den endelige bestyrelse bør ansætte rektor og ikke den midlertidige

BUPL frygter, at professionshøjskolerne snarere kommer til at varetage deres interesser forstået som virksomhedsinteresser frem for uddannelsesinteresser, og at det vil kunne udtømme det faglige indhold af professionernes grund-, efter- og videreuddannelsesmuligheder. BUPL er derfor meget betænkelig ved bestyrelsesstrukturen, der hverken i de midlertidige eller permanente bestyrelser sikrer professionsrepræsentation.

Sammenslutningen af danske socialrådgiverstuderende er enig i, at det overordnede strategiske ansvar og ansvar for udviklingen af professionshøjskolen skal placeres i bestyrelsen, men der skal oprettes studiebestyrelser for de enkelte uddannelsessteder, som har særskilt økonomi og ansvarsområder. Ansvar for udarbejdelse af studieordninger bør ligge i studierådene for de enkelte uddannelser frem for uddannelsesudvalgene. De studerende skal sikres indflydelse på alle niveauer, og der skal afsættes midler til deres mødeaktivitet.

Socialpædagogernes Landsforbund finder, at der som minimum skal nedsættes et repræsentantskab, hvor professionerne er repræsenterede, hvis de ikke er repræsenterede i bestyrelserne for professionshøjskolerne. Det er landsforbundets opfattelse, at der i uddannelsesudvalgene bør være repræsentanter, som er beskæftigede inden for pågældende professionsfelt frem for, at de alene har kendskab hertil. Professionsuddannelsernes brugergrupper bør også være repræsenterede i uddannelsesudvalgene

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer mener ikke, at det bør være valgfrit for bestyrelsen at udarbejde en forretningsorden. Foreningen mener, at en bestyrelse med 10-15 medlemmer er så stor, at det indebærer en risiko for at arbejdet i bestyrelsen bliver mindre effektivt.

DM ser med tilfredshed på, at der foreslås etableret en enstregen ledelsesstruktur med en klar kompetencefordeling. DM kan dog ikke støtte forslaget om, at flere nærtbeslægtede uddannelsesområder kan samles under et uddannelsesudvalg. DM kan støtte, at der oprettes interne studieråd

for grunduddannelserne og foreslår, at de gøres obligatoriske. DM foreslår, at uddannelsesudvalgene tillægges hørings- og indstillingsret ved ansættelse af de øverste leder for de respektive uddannelsesområder samt en hørings- og indstillingsret ved nedlæggelse af et uddannelsessted.

Dansk Socialrådgiverforening anfører, at der bør være repræsentanter fra arbejdsmarkedets parter i bestyrelserne.

Finansrådet anfører, at en enstrengt ledelsesstruktur er positiv. For at sikre en fælles kultur og ligeværd mellem uddannelserne peger Finansrådet på, at private aftagere af professionshøjskolernes dimittender sikres halvdelen af bestyrelsespladserne. Desuden anfører Finansrådet, at for at sikre, at udviklings- og vidensarbejdet løftes, bør dette arbejde have en fremtrædende plads i professionshøjskolernes udviklingskontrakter.

DI finder det uheldigt, at de kommende bestyrelser er så løst beskrevet, og at det i høj grad er op til de midlertidige bestyrelser at fastsætte udpegning og sammensætning af den kommende bestyrelse. Selvsupplerende bestyrelser findes uhensigtsmæssige på uddannelsesområdet, da de ikke sikrer den nødvendige forankring i praksis. Kravet til de kommende bestyrelser om professionalitet foreslås præciseret til, at de dels skal have relevant ledelses- eller bestyrelseserfaring, dels have faglig indsigt i et eller flere af professionshøjskolens fagområder.

DE finder, at bestyrelsens sammensætning skal afspejle det fremtidige arbejdsmarked, professionshøjskolerne skal uddanne til. Derfor skal der være ligelig repræsentation af offentlige og private aftagere, og udefrakommende medlemmer skal udgøre mindst halvdelen af bestyrelsen. De to øremærkede pladser til regionsråd og kommuner bør besættes i kraft af de pågældendes personlige egenskab. Selvsupplering bør kun ske i begrænset omfang. I stedet bør repræsentantskabet kunne udpege udefrakommende til bestyrelsen, hvilket dog forudsætter, at bestyrelsesmedlemmer ikke får sæde i repræsentantskabet, § 20). Hvis bestemmelsen om fravigelse af antallet af bestyrelsesmedlemmer (§ 14, stk. 9) skal fastholdes, bør ministerbeføjelsens karakter og omfang præciseres. Det er i lighed med at sikre balance i bestyrelsen tilsvarende centralt at sikre ligelig repræsentation af offentlige og private aftager i uddannelsesudvalgene (§ 18, stk. 2). Halvdelen af medlemmerne bør desuden være aftagerrepræsentanter. Tilsvarende bør repræsentantskabet have ligelig repræsentation, og bestyrelsesmedlemmer bør ikke kunne indgå (§ 20).

Landdistrikternes Fællesråd finder det tvivlsomt om lovforslagets satsning på enstrengt ledelse vil sikre reel mulighed for, at lokalt forankrede kredse, der hidtil har haft stor indflydelse på professionsuddannelserne, fortsat vil blive hørt. Landdistrikternes Fællesråd finder, at bemærkningerne til lovforslagets § 29 svækker intentionerne med bestemmelsen.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Professionshøjskolernes ledelsesstruktur understøtter visionen og strategien med disse samt afspejler institutionens særlige kendetegn og institutionens behov. Professionshøjskolerne skal derfor have en effektiv og professionel ledelse i form af en bestyrelse med ansvar for den overordnede strategiske udvikling, ansvar for videncenterfunktionen, ansvar for de uddannelsespolitiske målsætninger, og for at disse målsætninger understøtter de regionale erhvervs- og arbejdsmarkedspolitiske strategier. Dette indebærer en enstrengt ledelsesstruktur med ét bestyrelsesniveau. Professionshøjskolens bestyrelse har det overordnede ansvar for den samlede institution. Ledelsen skal skabe åbenhed og gennemsigtighed og sikre, at strategi og politikker implementeres.

Lovforslagets ramme for professionshøjskolernes enstrengede ledelsesstruktur er følgende:

- Bestyrelsen er professionshøjskolens øverste myndighed.
- Bestyrelsen skal bestå af 10-15 stemmeberettigede medlemmer og sammensættes således, at flertallet af stemmeberettigede medlemmer er udefrakommende, primært fra en region, hvor professionshøjskolen hører hjemme.
- Bestyrelsesmedlemmernes kompetence er af afgørende betydning for bestyrelsesarbejdet. Bestyrelsesmedlemmerne skal derfor tilsammen kunne bidrage til at fremme institutionens strategiske virke med deres erfaring og faglige indsigt i uddannelse og i arbejdsmarkedets behov for de professionsrettede uddannelser. I den samlede bestyrelsesprofil skal indgå uddannelsesfaglig kompetence, erfaring med ledelse, organisation og økonomi, herunder vurdering af budgetter og regnskab, samt viden om behovet for uddannelse, herunder i det regionale område. De udefrakommende medlemmer udpeges i kraft af deres egen person og kompetence.
- Pladserne i professionshøjskolens bestyrelse besættes ved ekstern udpegning og i et begrænset omfang ved selvsupplering. Selvsupplering giver bestyrelsens medlemmer en mulighed for at tilføre bestyrelsen specifikke, efterspurgte kompetencer.

Vedtægten vil være det grundlæggende styringsredskab for bestyrelsen og danne grundlag for organiseringen af professionshøjskolen.

Der indføres også et nyt styringsredskab, der inden for udvalgte prioriterede indsatsområder skal understøtte professionshøjskolernes strategiske arbejde. Udviklingskontrakterne indgås i dialog mellem undervisningsministeren og bestyrelserne for professionshøjskolerne. Kontrakterne skal medvirke til at styrke det strategiske fokus i ledelsen ved at definere målsætninger og resultatkrav inden for udvalgte indsatsområder. Udvik-

lingskontrakterne indeholder mål for professionshøjskolernes udviklingsarbejde. Professionshøjskolerne skal bl.a. forpligtes via udviklingskontrakterne til at udarbejde strategiske planer for udviklingsbaseringen og for formidlingen af forskningsresultaterne. Udviklingskontrakterne skal endvidere indeholde konkrete mål vedrørende fastholdelse af de studerende.

Rådsstruktur m.v.

CVU-Rektorkollegiet anfører, at det er vigtigt, at der er lokalt råderum til at supplere, således at rådgivningsstrukturen samlet set afspejler hele bredden i professionshøjskolens opgaveforpligtelse.

Foreningen af frie samarbejdende MVU-institutioner (FSI) anbefaler, at Folketingets Uddannelsesudvalg afholder en høring med inddragelse af bl.a. lovgiver og embedsmænd om organisationsmodeller og –processer, således at anbefalinger om intern organisering (i.e. studieråd, uddannelsesudvalg, repræsentantskab m.v.) afventer resultatet af en sådan høring.

Lærerseminariernes Bestyrelsesforening (LSB) anfører, at lovforslagets § 20 om nedsættelse af et repræsentantskab bør være en ”skal”-bestemmelse, idet det er vigtigt at sikre inddragelse af aftagere og andre væsentlige interessenter. LSB foreslår, at bemærkningerne til § 18 om uddannelsesudvalg præciseres således, at uddannelsesudvalg også får et uddannelses- og opdragelsessigte. Endvidere foreslår LSB, at studierådene, jf. § 13, stk. 2 og 3, sammensættes af studerende ansatte og repræsentanter fra de kredse, der står bag de enkelte seminarier, herunder lokale repræsentanter for det lokale arbejdsmarked og politiske liv. Endvidere foreslås det, at studierådene gøres obligatoriske.

Lærerseminariernes Rektorforening finder det positivt at læreruddannelsen og pædagoguddannelsen får hvert sit udvalg, og at uddannelsesudvalgene afgiver indstilling til bestyrelsen vedrørende studieordninger, idet uddannelsesudvalgene har den bedste uddannelsesfaglige indsigt. Lærerseminariernes Rektorforening finder derimod ikke, at rektor bør få uddelegeret kompetencen til at godkende studieordninger, idet han/hun ikke kan forventes at have de fagspecifikke kompetencer hertil. Det anbefales, at studieordningsgodkendelsen kan uddelegeres til uddannelsesudvalgene i stedet for til rektor jf. § 12. Lærerseminariernes Rektorforening anfører endvidere, at oprettelsen af studieråd bør gøres obligatorisk, og at der indgår repræsentanter fra lokalområdet i dem. Desuden bør oprettelsen af repræsentantskaber samt deres udpegning af 1-2 bestyrelsesmedlemmer bør gøres obligatorisk fra ”kan”- til ”skal”-bestemmelse. Repræsentantskabernes funktioner bør tydeliggøres.

Pædagogseminariernes Rektorforsamling finder det positivt, at læreruddannelsen og pædagoguddannelsen får hvert sit udvalg. Endvidere findes det positivt, at uddannelsesudvalgene afgiver indstilling til bestyrelsen vedrørende studieordninger, idet uddannelsesudvalgene har den bedste uddannelsesfaglige indsigt. Pædagogseminariernes Rektorforsamling finder dog, at rektor bør ikke få uddelegeret kompetencen til at godkende studieordninger, idet han/hun ikke kan forventes at have de fagspecifikke kompetencer hertil. Pædagogseminariernes Rektorforsamling anbefaler, at studieordningsgodkendelsen kan uddelegeres til uddannelsesudvalgene i stedet for til rektor, jf. lovforslagets § 12. Pædagogseminariernes Rektorforsamling finder endvidere, at oprettelsen af repræsentantskaber samt deres udpegning af 1-2 bestyrelsesmedlemmer bør gøres obligatorisk, dvs. en ”skal”-bestemmelse. Repræsentantskabernes funktioner bør tydeliggøres. Pædagogseminariernes Rektorforsamling finder desuden, at oprettelsen af studieråd også bør gøres obligatorisk, og at der indgår repræsentanter fra lokalområdet i dem.

Dansk Socialrådgiverforening anfører, at studierådenes kompetencer bør afklares nærmere.

FTF finder, at den organisatoriske struktur i højere skal grad fastslås i lovgivningen, herunder at det bliver obligatorisk at danne fakulteter eller fagområder og studieråd, ligesom det skal være en forpligtelse at oprette repræsentantskab. I relation til uddannelsesudvalg er der behov for en præcisering i bemærkningerne af, hvad der menes med ”nært beslægtede” uddannelser. FTF foreslår oprettet et udviklingsråd for hver professionshøjskole med dialog om forsknings- og udviklingsprojekter.

Danmarks Lærerforening anfører, at det er utilstrækkeligt, at bestyrelsens og rektors kompetence til at fastlægge en rådsstruktur er beskrevet som en ”kan”-opgave. Det bør beskrives som en ”skal”-opgave med henblik på at sikre den lokale forankring.

BUPL er stærkt forurolet over, at rektor og bestyrelse ikke har pligt til at fastlægge en struktur for repræsentantskab, interne studieråd, faglige hovedområder og fakulteter. BUPL ønsker sammensætningen af ledelsen på professionshøjskolerne genovervejet med tanke på sikring af professionsorganisationernes indflydelse, både vertikalt og horisontalt.

Landdistrikternes Fællesråd understreger, at det er vigtigt, at de studerende er repræsenteret i et eventuelt studieråd, men hvis hensigten med et sådant er at fastholde og udvikle det enkelte studiesteds særlige identitet, så må studierådet rumme repræsentation for den elevforening, der eksisterer omkring studiestedet samt øvrige lokale kræfter, der arbejder for opretholdelsen af studiestedet. Bemærkningerne til lovforslagets § 13, stk. 2, bør rumme kommentarer herom.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Bestyrelsens fastlæggelse af professionshøjskolens organisation skal ske under hensyntagen til professionshøjskolens pligt til at sikre den regionale dækning af professionsbacheloruddannelser og bidrage til den regionale vækst og udvikling af erhverv og professioner, herunder i udkantsområder. Det er vurderet at være mest hensigtsmæssigt at sikre bestyrelserne vide rammer til at opfylde denne forpligtelse, og give mulighed for at afstemme den enkelte professionshøjskoles organisations efter dens særlige behov i den region, hvor den hører hjemme.

I lovforslaget begrænser de generelle krav til en professionshøjskoles organisering under bestyrelsen sig derfor til bestemmelserne om rektor, uddannelsesudvalg og de studerendes råd. Samtidig indeholder lovforslaget en bestemmelse, der giver bestyrelsen adgang til at nedsætte et repræsentantskab med henblik på samarbejde og dialog med det omgivende samfund. De interne institutionelle forhold på den enkelte institution vil kunne tilgodeses gennem udformningen af vedtægten.

Uddannelsesudvalgene skal rådgive om de enkelte uddannelsers indhold, profil, kvalitet, kultur og relevans, herunder afgive indstilling til bestyrelsen om studieordningerne. Uddannelsesudvalgene sammensættes med personer med kompetence inden for udvikling og kvalitetssikring af uddannelserne, herunder personer med tilknytning til arbejdsmarkedet.

Repræsentantskabet kan formidle samarbejde og dialog mellem det omgivende samfund og bestyrelsen. Nedsættelse af et repræsentantskab foreslås i lovforslaget at være fakultativ for ikke at afskære en bestyrelse for at organisere professionshøjskolens samarbejde og dialog med det omgivende samfund på anden vis, som efter bestyrelsens vurdering vil være mere hensigtsmæssig.

Studierådene skal styrke de lokale uddannelses- og studiemiljøer og rådgiver uddannelsesudvalgene om studieordningerne. Bestyrelserne organiserer studierådene efter indstilling fra rektor.

I professionshøjskolens vedtægt kan det også fastsættes, at professionshøjskolen opdeles i faglige hovedområder, fakulteter eller lignende og at ledelsen af et eller flere hovedområder varetages af en faglig områdechef, dekan eller lignende efter rektors nærmere bestemmelse.

Etablering og geografi

Sammenslutningen af danske socialrådgiverstuderende finder, at der højst skal være 2 professionshøjskoler i hver region, hvis de skal have en

økonomisk volumen og et antal studerende, som gør dem til ligeværdige samarbejdspartnere for universiteter, forskningsinstitutioner og internationale institutioner. Det er derfor uhensigtsmæssigt, at der i en 5-årig periode vil være 3 professionshøjskoler i region Syddanmark (bemærkninger til lovforslagets § 51) I stedet for at etablere 3 professionshøjskoler i regionen i en overgangsperiode, bør ressourcerne anvendes til at udvikle de øvrige 2 professionshøjskoler.

Sammenslutningen mener, at professionshøjskolerne skal sikre, at der også i randområderne er et varieret udbud af uddannelser af høj kvalitet. Der skal også være gode institutionelle rammer, hvorfor de fysiske sammenlægninger af institutioner skal ske under hensyn til de studerende i randområderne og af randområdets udvikling.

Socialpædagogernes Landsforbund finder, at uddannelsesfællesskabet i den pædagogiske professionshøjskole i Region Hovedstaden er meget snævert. Landsforbundet mener derfor, at hvis hovedstadsmodellen fastholdes, skal der i lovbemærkningerne anføres, at der er mulighed for at etablere et fakultet for socialt arbejde i bred forstand på tværs af de to professionshøjskoler. Landsforbundet efterlyser også en beskrivelse af professionshøjskolen fysiske struktur, således at professionshøjskolen bliver en enhed med synergi og innovation.

DE finder det helt afgørende, at erhvervsakademier får adgang til at indgå i professionshøjskoler på lige fod med mvu-institutioner. § 51 bør derfor omformuleres.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer peger på, at staten bør have en forpligtelse til at sikre at fusionerne ikke medfører at enkelte professionshøjskoler for et for ringe økonomisk grundlag at starte sit virke ud fra. Der kan i forlængelse heraf være behov for at sikre særlige tilskud til professionshøjskoler, som har en for ringe økonomi på etableringstidspunktet. Foreningen anbefaler, at Undervisningsministeriet i forbindelse med lovforslaget fastsætter regler for den regnskabsmæssige behandling af fusioner og regler for aflæggelse af åbningsbalancen.

DM mener, at der bør etableres en blivende institutionsstruktur fra starten og finder derfor ikke, at den foreslåede overgangsordning i Region Syddanmark er hensigtsmæssig.

Undervisningsministeriets Bemærkninger:

Om erhvervsakademisektoren henvises til de særskilte bemærkninger herom nedenfor.

Det foreslås, at der i Region Hovedstaden oprettes to professionshøjskoler. En får en pædagogisk uddannelsesprofil, og en får en bredere ud-

dannelsesprofil baseret på bl.a. sundhedsfaglige, tekniske og sociale uddannelser. Det fremgår af lovforslagets § 4, stk. 3, at professionshøjskolerne skal medvirke til at opfylde de studerendes behov for et varieret udbud af uddannelses- og studiemiljøer med forskellige identiteter og kulturer. Det ligger heri, at der skal ske en systematisk og løbende dialog med relevante parter om arbejdsmarkedets kompetencebehov.

Det bliver bestyrelsens opgave at fastlægge professionshøjskolens struktur og organisering, jf. lovforslagets § 12, stk. 3. Det anføres i lovforslagets almindelige bemærkninger, at organiseringen skal ske under hensyntagen til professionshøjskolens pligt til at sikre den regionale dækning af professionsbacheloruddannelser og bidrage til den regionale vækst og udvikling af erhverv og professioner, herunder i udkantsområder. For at sikre dette, gives der bestyrelserne vide rammer til fastlæggelse af organisationen, således at der gives mulighed for at afstemme den enkelte professionshøjskoles organisations efter dens særlige behov i den region, hvor den hører hjemme.

Antallet af professionshøjskoler i de enkelte regioner er fastlagt under hensyn til regional forankring, faglighed og aktiviteten på de kommende professionshøjskoler. I en overgangsperiode på fem år vil der i Region Syddanmark i lyset af den nuværende institutionsstruktur være mest hensigtsmæssigt at oprette tre professionshøjskoler. Det forudsættes, at der i overgangsperioden mellem to af institutionerne bliver etableret et samarbejde med henblik på sammenlægning i 2012.

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at Undervisningsministeriet i forbindelse med etablering af professionshøjskolerne efter ansøgning kan yde tilskud til institutionernes ekstraordinære fusionsomkostninger til såsom bygningstilpasninger, IT-systemtilpasninger m.v. Endvidere er der med ”Aftale mellem regeringen og Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre om udmøntning af globaliseringspuljen” afsat midler til professionshøjskolernes kvalitetsløft af uddannelser og skabelse af systematisk viden.

De midlertidige bestyrelser

Foreningen af frie samarbejdende MVU-institutioner (FSI) foreslår, at lovforslagets § 52, stk. 5, om valg af formand til den midlertidige bestyrelse ændres, således at medlemmer i den midlertidige bestyrelse selv vurderer grundlaget for formandsvalg, eller fastlægger udvalgskriterierne således, at der sker vægtning mellem erfaring fra den private eller offentlige verden og erfaringer fra selvejende uddannelsesinstitutioner.

Lærerseminariernes Bestyrelsesforening vurderer at de midlertidige bestyrelser får for stor indflydelse på de permanente bestyrelses arbejde – og derfor er udemokratiske.

Lærerseminariernes Rektorforsamling vurderer, at de midlertidige bestyrelser bliver tillagt stor betydning, som kan få negativ indflydelse på den permanente bestyrelses arbejdsforhold.

FTE foreslår, at der fastlægges krav om repræsentation i de midlertidige bestyrelser fra de arbejdsgiver- og hovedorganisationer, som professionshøjskolernes udbud retter sig imod.

Danmarks Lærerforening påpeger, at der i de midlertidige bestyrelser mangler repræsentation fra professionernes organisationer.

PROSA foreslår, at der bliver større vægtning af repræsentationen fra arbejdsmarkedets parter i de midlertidige bestyrelser.

DE finder, at i de midlertidige bestyrelser bør de private aftagere parallelt med de permanente bestyrelser udgøre halvdelen af de udefrakommende medlemmer, og de udefrakommende bør udgøre halvdelen af bestyrelsen (§ 52).

Dansk Industri fremhæver, at forholdene vedrørende bestyrelsessammensætningen er for løst beskrevet. Det vurderes uhensigtsmæssigt, at de midlertidige bestyrelser kan beslutte de permanente bestyrelses sammensætning. Selvsupplerende bestyrelser er uhensigtsmæssige.

Foreningen af statsautoriserede revisorer vurderer at for store bestyrelser, med 10-15 medlemmer, er uhensigtsmæssige. Store bestyrelser bør kun dannes i en overgangsperiode (i forbindelse med de midlertidige bestyrelser).

Finansrådet anfører, at de medlemmer, som undervisningsministeren kan udpege til den midlertidige bestyrelse efter § 52, stk. 4, bør udpeges under hensyntagen til, at grundlaget for at etablere en ny fælles kultur med ligeværd mellem de forskellige uddannelser, lægges af de midlertidige bestyrelser.

DM foreslår, at medarbejdere gives mulighed for at indstille et medlem til den midlertidige bestyrelse for hver af de institutioner, der indgår i sammenlægningen, dog altid minimum to i alt.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

De midlertidige bestyrelsernes størrelse er i lovforslaget begrundet med, at professionshøjskolerne er forholdsvis store og komplekse institutio-

ner. Bestyrelserne skal afspejle professionshøjskolernes samlede profil og opgaver. De midlertidige bestyrelses sammensætning og størrelse skal dels sikre de nye institutioners fremdrift, dels sikre den fornødne legitimitet i forhold til de institutioner, som indgår i professionshøjskolen.

Enkeltstående MVU-institutioner i hovedstadsregionen

CVU-Rektorkollegiet anfører, at lovforslaget bør foreskrive ens vilkår for institutionernes samling. Der henvises til lovforslagets § 51, stk. 5, hvorefter inddragelse af enkeltstående institutioner for mellemlange videregående uddannelser i hovedstadsregionen er baseret på frivillighed.

Foreningen af frie samarbejdende MVU-institutioner (FSI) foreslår, at valgmuligheden for enkeltstående MVU-institutioner i hovedstaden bliver udvidet til andre regioner, hvor der bliver oprettet flere end én professionshøjskole.

Region Hovedstaden finder det betænkeligt, at der lægges op til at sundhedsrelaterede uddannelser (afspændingspædagog, Skodsborg Fysioterapiskole og sygeplejerskeuddannelsen i Frederiksborg Amt) skal indgå i den kommende pædagogiske professionshøjskole i hovedstadsområdet. Region Hovedstaden finder dette bekymrende i forhold til faglig kvalitet og udvikling af uddannelserne, i forhold til rekruttering og dimensionering samt i forhold til frafald, hvor det vil kræve mange ressourcer at få bragt ned.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Udgangspunktet for dannelsen af de flerfaglige professionshøjskoler har været, at de eksisterende CVU'er som helhed indgår i professionshøjskoler. Det indebærer fx, at sundhedsrelaterede uddannelser, der i dag indgår i CVU København Nordsjælland, vil indgå i den kommende pædagogiske professionshøjskole i hovedstadsområdet. Undervisningsministeren kan dog efter lovforslagets § 38 efter indstilling fra bestyrelserne tillade, at en professionshøjskole ved spaltning overdrager en del af sine aktiver og gæld til en anden professionshøjskole. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om bl.a. spaltninger, jf. § 38, stk. 5.

Undervisningsministeriet er i udgangspunktet enig i princippet om ens vilkår for institutionernes samling. Når de enkeltstående MVU-institutioner i hovedstadsområdet foreslås at få en særlig mulighed for at beslutte, hvilken af de to professionshøjskoler i hovedstadsområdet, de ønsker at indgå i, skyldes det, at de to professionshøjskoler i region Hovedstaden - som det eneste sted i landet - begge i det hele dækker regionen geografisk. Derfor foreslås Suhr's Seminarium, Den Sociale Højskole i København, Danmarks Forvaltningshøjskole, Danmarks Erhvervs-

pædagogiske Læreruddannelse, Frederiksberg Seminarium og Frøbelseminariet tillagt muligheden for selv at beslutte fremtidigt tilhørsforhold under forudsætning af, at de afgiver tilkendegivelse herom inden 1. november 2007.

Forholdene for professionshøjskoler m.v.

Rektorforsamlingen på de sociale højskoler anfører, at der bør afsættes øremærkede midler til samarbejde på tværs af højskolerne.

Lærerseminariernes Rektorforening anfører, at det bør sikres at grunduddannelsen har et stabilt økonomisk grundlag, der ikke presses af etableringsomkostninger til dannelsen af professionshøjskolerne.

Pædagogseminariernes Rektorforsamling og Dansk Socialrådgiverforening anfører, at det bør sikres at grunduddannelsen har et stabilt økonomisk grundlag, der ikke presses etableringsomkostninger til dannelsen af professionshøjskolerne.

Den frie Lærerskole anfører, at der i bemærkningerne til § 35 omtaler skolen som den frie lærerhøjskole og antager, at der er tale om en skrivefejl. Den frie Lærerskole anfører endvidere, at det vil stride imod Den frie Lærerskoles struktur og udbud at lade lærerskolen være omfattet af lovforslagets §§ 7 og 44, jf. lovforslagets § 35, stk. 3. Den frie Lærerskole foreslår, at der i § 35 indføres et tekststykke, som forpligter lærerskolen til at udforme og beskrive en kvalitetssikrings- og resultatvurderingspraksis, som så vil være tilgængelig for Undervisningsministeriet og andre interesserede, eller subsidiært at dette indføres i bemærkningerne til § 35. Den frie Lærerskole anmoder endvidere om, at lærerskolen ikke bliver omfattet af lovforslagets § 15 (bestyrelsens ansvar over for Undervisningsministeriet og påbud), idet det vil stride imod lærerskolens vedtægt, som er godkendt af undervisningsministeren. Den frie Lærerskole anmoder tillige om ikke at blive omfattet af lovforslaget § 29 om nedlæggelse af en professionshøjskole, men ønsker en nærmere drøftelse om konsekvensen heraf. Endelig anmoder Den frie Lærerskole om at blive undtaget fra lovforslagets § 43, stk. 2, om fælles administrative systemer, og § 36, stk. 2, om rigsrevision og udpegning af intern revisor.

Suhr's anfører, at Undervisningsministeriets styring af uddannelsesudbud bør slækkes, for at målsætningen om at mindst halvdelen af unge skal have en videregående uddannelse kan opfyldes.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer mener, at ressourceregnskabet bør være en del af det finansielle regnskab og at det bør underkastes enten revision eller gennemgang af institutionens revisor. Foreningen peger

på, at det kan være en udgift af en betydelig størrelse for en professionshøjskole, hvis der gælder en bestemmelse lig § 26, stk. 8, i lov om Centre for videregående Uddannelse og andre selvejende institutioner for videregående uddannelse m.v. om pension til de tjenestemænd, der overføres i forbindelse med kommunalreformen.

Sundhedskartellet anfører, at der bør ske en inddragelse af de faglige organisationer, hvis der sker ansættelsesmæssige ændringer for personalet på professionshøjskolerne. Endvidere anføres, at der bør sikres en højere dimensionering af sundhedsuddannelserne, så fremtidige flaskehalse på arbejdsmarkedet undgås. Sundhedskartellet anfører tillige, at det bør sikres at grunduddannelsen har et stabilt økonomisk grundlag, der ikke presses af etableringsomkostninger til dannelsen af professionshøjskolerne.

DM peger på, at det er uafklaret, hvordan det strategiske samarbejde med bl.a. universiteterne skal udfoldes. Der er derfor stort behov for at få afklaret pligter og rettigheder for parterne i et sådant samarbejde. Ligesom der er behov for en national koordinering af indsatsen. DM finder det ønskeligt, at det præciseres i lovforslaget, at professionshøjskolen indtræder i alle rettigheder og pligter på uændrede vilkår i forhold til tjenestemænd, således at der gælder tilsvarende regler som for andre lønmodtagere. DM foreslår også, at det præciseres i lovforslaget, at også suppleanter for de medarbejdervalgte repræsentanter er beskyttet mod afskedigelse og anden forringelse af forholdene. DM opfordrer til, at lovforslaget bemærkninger til § 28 ændres således, at der generelt åbnes mulighed for at yde tilskud til formålet så længe, der er udgifter direkte forbundet med sammenlægningen. DM går ud fra, at det er en fejl, at § 24 ikke indeholder en mulighed for at yde tilskud til (godkendt) undervisningsvirksomhed.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Der vil blive fremsat et teknisk ændringsforslag vedrørende Den frie Lærerskole som konsekvens af den lovtekniske gennemgang af lovforslaget, der har fundet sted mellem lovudkastets udsendelse til offentlig høring og lovforslagets fremsættelse.

For så vidt angår bemærkningerne til § 35, er der klart tale om en skrivefejl, når Den frie Lærerskole omtales som den frie lærerhøjskole.

Det fremgår af § 33, at en professionshøjskole skal følge de af finansministeren fastsatte eller aftalte bestemmelser om løn- og ansættelsesvilkår. Der skønnes derfor ikke at være behov for særlige bestemmelser om inddragelse af faglige organisationer i tilfælde af ansættelsesmæssige ændringer for personalet på professionshøjskoler.

Et formål med professionshøjskoler er også at skabe en stærkere ressourcemæssig basis, men professionshøjskolerne er underlagt de samme samfundsøkonomiske krav om løbende effektivisering af institutionsdriften, som generelt er gældende for den offentlige sektor.

Det fremgår af bemærkningerne, at ressourceregnskaber skal udgøre en fælles kilde til information af ikke finansiel karakter. Institutionerne skal desuden fortsat udarbejde egentlige finansielle årsregnskaber, som grundlag for en vurdering af deres økonomiske stilling.

Lovforslagets § 67 repræsenterer en uændret videreførsel af selvejelovens § 26, der er derfor ikke behov for en præcisering af, at professionshøjskolerne i forhold til tjenestemænd indtræder i alle rettigheder og pligter på uændrede vilkår.

§ 28 er ikke til hinder for, at der kan ydes tilskud, så længe der er udgifter i forbindelse med sammenlægninger af professionshøjskoler. Sammenlægninger i forbindelse med etablering af professionshøjskolesektoren finder sted i henhold til § 53.

Ingeniørhøjskolerne

CVU-Rektorkollegiet anfører, at man hellere havde set en fuld integration af ingeniørhøjskolerne fra begyndelsen.

Ingeniørhøjskolen i Århus (IHA) og Ingeniørhøjskolen i København (IHK) har afgivet et fælles hørings svar. IHA og IHK anfører, at ingeniørhøjskolernes status og opgaver med den formulering, der er i det foreliggende lovforslags § 58, stk. 2, og § 59, stk. 2, vil være tale om en indskrænkning i forhold til i dag. IHA og IHK foreslår, at § 59, stk. 2, udvides med formuleringerne i lovforslagets § 5, stk. 1 og 2, om professionshøjskolernes opgaver og samarbejde med universiteter. IHA og IHK foreslår, at lovforslagets § 61 justeres, således at det fremgår, at alle indstillede skal have en dokumenteret ekspertise på det erhvervsrettede ingeniør-faglige, merkantile område traditionel erhvervmæssig eller industriel erfaring i ledelse, økonomi m.v. Endvidere foreslår IHA og IHK, at udløbsdatoen for bestyrelsens virke, jf. § 61, stk. 2, ændres til 31. december 2014. IHA og IHK foreslår tillige, at der indsættes en bestemmelse om valg af formand for bestyrelsen, hvorledes det første valg og udpegning skal finde sted, inden en vedtægt foreligger. Den foreslåede følgegruppe for diplomingeniøruddannelser skal have reelle beføjelser til at sikre et godt landsdækkende udbud. IHA og IHK foreslår, at lovforslagets § 60, stk. 2, omformuleres således, at adgangen til velfærdsmidler kobles på udviklingskontrakter i stedet for samarbejdsaftaler. IHA og IHK foreslår, at fristen for sammenlægning med professionshøjskolerne

genovervejes, og en senere konsolidering forudsættes en uddannelsespolitisk analyse, herunder vurdering af målene med reformen og med henblik på yderligere udvikling af institutionerne.

Danmarks Lærerforening anfører, at der anvendes samme begrundelse for, at ingeniørhøjskolerne kan holdes uden for i syv år som for de uddannelser, der indgår i professionshøjskolerne fra starten.

DM (Danmarks Magisterforening) peger på, at det er ønskeligt, at de relevante medarbejdere bliver repræsenterede i den særlige følgegruppe for diplomingeniøruddannelserne.

Ingeniørforeningen i Danmark (IDA) anfører, lovforslagets § 59 om ingeniørhøjskolens formål bør udvides med lovforslagets § 5 om professionshøjskolernes formål og virke. IDA foreslår, at de ministerudpegede medlemmer til bestyrelsen, jf. lovforslagets § 61, stk. 1, nr. 2, bliver indstillet af organisationer (bl.a. IDA) med kendskab til erhvervslivets behov og krav til ingeniørerne. På den måde sikres målsætningen om at udvikle og uddanne ingeniører til gavn for det danske erhvervsliv. IDA anfører, at institutionens navn bliver fastlagt af bestyrelsen. IDA anfører endvidere, at lovforslagets bemærkning om ekstern evaluering eller akkreditering af professionshøjskoler, når professionshøjskolerne har fungeret i f.eks. 5-6 år, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit I, også bør gælde for ingeniørhøjskolerne. IDA anfører tillige, at lovforslagets § 62 bør ændres således, at der på baggrund af en sådan evaluering eller akkreditering tages beslutning om sammenlægninger med andre institutioner, herunder professionshøjskoler. IDA foreslår, at følgegruppen for diplomingeniøruddannelser udvides med repræsentanter for aftagere af diplomingeniører, og dermed vil følgegruppen få reelle beføjelser i forhold til mandat og sikre, at søgningen til uddannelsen øges samt kvaliteten hæves. IDA påpeger, at der ikke forekommer en klar sammenhæng mellem at koble samarbejdsaftaler med velfærdsmidlerne. Derimod mener IDA, at lovforslagets § 60, stk. 2, bør formuleres således, at velfærdsmidler tildeles på baggrund af indgåelse af en udviklingskontrakt.

DI kvitterer for lovforslagets bestemmelser om, at ingeniørhøjskoler i udgangspunktet ikke indgår i de regionale professionshøjskoler. Det findes også fornuftigt at vurdere på målene med reformen efter en periode. Det er dog ulogisk at foreslå, at ingeniørhøjskolerne skal indgå i professionshøjskolerne efter 7 år uden forudgående evaluering. DI foreslår derfor en ekstern evaluering af ingeniørhøjskolerne som grundlag for evt. fusion. DI lægger stor vægt på, at ingeniørhøjskolerne omfattes af samme krav og rettigheder som professionshøjskolerne. Koblingen mellem samarbejdsaftaler og muligheder for at modtage udviklingsmidler findes meget uheldig. Der bør kun være kobling mellem udviklingskontrakter og udviklingsmidler. Bestyrelsessammensætningen på ingeniørhøjskoler-

ne vil indebære en betydelig svækkelse af det erhvervmæssige fokus. DI foreslår derfor konkret ændring af § 61, så den afspejler bemærkningernes reference vedrørende ”kendskab til uddannelserne og arbejdsmarkedets behov”. DI finder det rigtigt at nedsætte en følgegruppe for alle diplomingeniøruddannelserne i Danmark.

Dansk Byggeri anfører, at der er behov for at etablere en national teknisk professionshøjskole, der kan gøre de praksisrettede ingeniøruddannelser og kommende tekniske overbygningsuddannelser synlige og attraktive, der kan udgøre et udviklingsorienteret studiemiljø med fokus på praksis i virksomhederne, og som kan skabe den fleksibilitet, der skal til for en industrialisering af byggeriet.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Baggrunden for forslaget om, at ingeniørhøjskolerne kan vælge at stå uden for dannelsen af professionshøjskoler i en syvårig periode, er, at ingeniøruddannelserne står over for særlige udfordringer med hensyn til udvikling af uddannelsernes kvalitet og styrkelse af tilgangen til uddannelserne, navnlig fra erhvervsuddannelserne. På nationalt plan vil der derfor blive nedsat en følgegruppe for diplomingeniøruddannelserne i Danmark med det formål at understøtte og overvåge, at søgningen til uddannelserne øges, og at kvaliteten styrkes. Repræsentanter for aftagere af diplomingeniøruddannelserne vil blive inddraget i dette arbejde, enten ved repræsentation i følgegruppen eller på anden måde.

En ingeniørhøjskoles beslutning om at stå uden for professionshøjskole-dannelsen i op til 7 år indebærer, at ingeniørhøjskolen ikke er en professionshøjskole i denne periode og derfor ikke omfattet af samtlige bestemmelser, som foreslås at gælde for professionshøjskoler. Det er Undervisningsministeriets opfattelse, at ingeniøruddannelserne på linje med de øvrige uddannelser hører til inden for rammerne af flerfaglige professionshøjskoler. Der findes ikke at være behov for en evaluering af ingeniørhøjskolerne som grundlag for infusionering i professionshøjskolerne. Ministeriet finder det af samme grund hensigtsmæssigt, at der er en kobling mellem samarbejdsaftaler og muligheder for at modtage udviklingsmidler, idet samarbejdsaftaler bl.a. medvirker til at fremme infusioneringen i professionshøjskoler.

Det er Undervisningsministeriets vurdering, at sammensætningen af bestyrelsen for ingeniørhøjskolerne, jf. forslagets § 61 sikrer, at medlemmerne har den fornødne indsigt i det pågældende uddannelses- og arbejdsmarkedsområde. Med hensyn til bestyrelsens udpegningsperiode, jf. lovforslagets § 61, stk. 2, vil ministeriet fremsætte ændringsforslag, således at datoen 31. december 2013 ændres til 31. december 2014, svarende til det tidspunkt, hvor ingeniørhøjskolerne senest skal indgå i professionshøjskolerne.

Forholdene for institutioner, der ikke indgår i en professionshøjskole

Lærerseminariernes Bestyrelsesforening (LSB) finder det krænkende i forhold til de almindelige bestemmelser om ejendomsret at fratage udbudsgodkendelsen for de institutioner, der ikke ønsker at indgå i en professionshøjskole.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer vurderer, at lovforslaget betyder væsentlige ændringer i begrebet selveje. Retten til selv at vælge fusionspartnere er sat ud af kraft, da manglende accept medfører bortfald af skolegodkendelsen.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Den overordnede vision med lovforslaget er at styrke uddannelsesmiljøernes faglighed og kvalitet, at udnytte synergien ved flerfaglighed og at skabe store attraktive uddannelsesmiljøer. Med lovforslaget sikres det, at alle institutioner, som udbyder grunduddannelse til professionsbachelor, indgår i professionshøjskolerne.

Udvalgte institutioner

Danmarks Journalisthøjskole har ingen bemærkninger til lovforslaget, men bringer i erindring tilvejebringelse af hjemmel til vederlagsfrit at få indfriet et ældre ejerpantebrev.

Danske Mediers Forum anbefaler, at lovforslagets § 68 vedtages i den foreliggende skikkelse.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Undervisningsministeriet agter at stille ændringsforslag med henblik på at tilvejebringe hjemmel hertil.

Erhvervsakademisektoren

CVU-Rektorkollegiet anfører, at udvikling af erhvervsakademisektoren ikke må ske i et parallelt spor, men derimod skal der være et loft over antallet af professionshøjskoler for at give institutionerne volumen og sektoren synlighed. Udbud af professionsbacheloruddannelser bør placeres i professionshøjskolesektoren. CVU-Rektorkollegiet anfører endvidere, at et fagligt bredt professionsbachelorniveau i et sammenhængende uddannelsessystem forudsætter brud med det eksisterende koncept for

videregående uddannelser. CVU-Rektorkollegiet anfører tillige, at der bør gives råderum og fleksibilitet til forskellige regionale løsninger.

Foreningen af frie samarbejdende MVU-institutioner (FSI) anbefaler en gennemskrivning af lovforslaget (lovtekst såvel som bemærkninger) med henblik på at tydeliggøre, at et flertal i Folketinget ønsker en kvalitativ fornyelse af KVVU/MVVU-sektoren, så størrelse af institutionen ikke blive det bærende element.

Bestyrelsesforeningen for CVU'er finder opdeling af etablering af lovgrundlag for professionshøjskoler i faser rigtig, men understreger vigtigheden af, at fase 1 og fase 2 ses i sammenhæng med professionshøjskolernes udvikling som flerfaglige institutioner.

Interesseorganisationen for handelsskolernes ledelse (HFI) og Foreningen af skoleledere (FS) finder, at selvstændig vækst og/eller partnerskab er de mest velegnede modeller for udvikling af de erhvervsrettede uddannelser. Foreningerne er enige i, at institutionerne skal akkrediteres til at udbyde mellemlange videregående uddannelser. Foreningerne påpeger vigtigheden af at fjerne de vertikale barrierer og skabe vertikale sammenhænge mellem uddannelserne. De gode praksis- og erhvervsrettede uddannelser skal udvikles og styrkes uanset målgruppe.

FTE finder, at tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser skal indgå fuldt og helt i professionshøjskolerne. Optimal model er fusion af akademier og professionshøjskoler. Her og nu skal der opbygges et ligeværdigt og forpligtende samarbejde mellem akademier og professionshøjskoler – med fusion som mål. Ingeniørområdet bør her og nu integreres i professionshøjskolerne. Som minimum er det afgørende at fastholde, at de to ingeniørhøjskoler skal indgå forpligtende aftaler med professionshøjskolerne for at kunne få midler fra globaliseringspuljen. Konstruktøruddannelsen anbefales i fremtiden udbudt af professionshøjskoler for at sikre fortsat kvalitet i uddannelsen. På kort sigt kan integrationen ske via forpligtende samarbejdsaftaler mellem akademier og professionshøjskoler. FTE advarer mod at anvende af- og påstigningsmuligheder på de eksisterende professionsbacheloruddannelser, hvilket findes at ville medføre alvorlige kvalitetstab i uddannelserne og professionsbachelorernes professionelle standard i jobbet.

Handelsskolernes Lærerforening (HL) finder, at selvstændig vækst og/eller partnerskab mellem erhvervsakademierne og/eller professionshøjskoler giver den bedste sikring af kvaliteten i de eksisterende uddannelser. Modelvalget bør afhænge af forholdene i den enkelte region. Desuden bør der være mulighed for direkte opstigning til videregående uddannelser fra erhvervsuddannelser. HL påpeger endeligt nødvendigheden

af, at der afsættes midler, der sikrer erhvervsskolernes mulighed for at udvikle og udbyde uddannelser på MVU-niveau.

PROSA anfører, at der bør skabes en model for videreudvikling af de tekniske og merkantile uddannelser.

Dansk Socialrådgiverforening påpeger, at det ikke er hensigtsmæssigt for tværfagligheden med en selvstændig erhvervsakademisøjle med eget professionsbachelorudbud.

DM (Danmarks Magisterforening) anbefaler, at der etableres en selvstændig løsning for det tekniske og merkantile område

Ledernes Hovedorganisation anfører, at der snarest må findes en tilsvarende politisk løsning for erhvervsakademisektoren.

Finansrådet anfører, at en ny fælles kultur omkring de erhvervsrettede videregående uddannelser vil kræve, at de merkantile/tekniske uddannelsesinstitutioner kommer med i professionshøjskolerne fra dag ét. Derfor bør det også fastholdes, at det alene er professionshøjskolerne, der har ret til at udbyde professionsbacheloruddannelser.

Dansk Erhverv (DE) har været positiv over for globaliseringsstrategiens forslag om flerfaglige professionshøjskoler, fordi der er behov for et sammenhængende og erhvervsrettet videregående uddannelsessystem. DE finder dog, at professionshøjskoler med de nuværende offentligt rettede CVU'er ikke kan løfte opgaven. DE opfordrer derfor til en politisk køreplan, der sikrer udvikling af nye professionshøjskoler, der er bredt funderet – institutions- og kompetencemæssigt – og som også omfatter erhvervsakademier. Køreplanen kan tage udgangspunkt i model A, B og C (fusion, partnerskab og selvstændig vækst) fra Uddannelsesudvalgets høring og bør fokusere på følgende principper: ét uddannelsessystem til ét arbejdsmarked, uddannelse i flerfaglige læringsmiljøer er mere attraktive, bedre match mellem udbud og efterspørgsel og behov for videnbaseret regional erhvervsudvikling. Baggrunden for disse principper er, at der er stigende behov for nye typer af tværgående kompetencer bl.a. som følge af øget offentligt-privat samspil, at der skal skabes nye flerfaglige læringsmiljøer, der kan styrke uddannelsernes tiltrækningskraft over for de unge for at målet om, at halvdelen af en ungdomsårgang gennemfører en videregående uddannelse, at uddannelsespolitik i fremtiden skal tænkes tæt sammen med arbejdsmarkeds- og erhvervs politik og at de flerfaglige professionshøjskoler konkret skal bidrage aktivt med at udmønte de regionale vækstforas erhvervsstrategier.

Dansk Byggeri anfører, at et tilstrækkeligt antal erhvervsakademier skal have kapacitet til på baggrund af forskningstilknytning at udvikle og ud-

byde nye tekniske uddannelser og overbygningsuddannelser, samt at erhvervsakademiskoler skal have mulighed for at fusionere med den nationale tekniske professionshøjskole.

Landsorganisationen i Danmark (LO) foreslår, at lovforslaget ændres således, at der på basis af de eksisterende ingeniørhøjskoler og erhvervsakademier etableres en række teknisk/merkantile professionshøjskoler, som skal udvikle og udbyde videregående erhvervsrettede uddannelser på de tekniske og merkantile områder. LO's høringssvar indeholder forslag til konsekvensændringer til lovforslaget som følge af det af LO stillet forslag.

HK/Danmark anfører, at det vil være en svækkelse af hele uddannelses-sektoren, hvis der sker en udskillelse af landets 5 største handelsskoler (Ålborg, Tietgenskolen, Niels Brock (Århus) og Esbjerg/Kolding) fra den øvrige erhvervsskolesektor. De tilbageværende erhvervsakademier vil få svært ved at løfte KVU sektorens fortsatte eksistens alene. Man bør i stedet satse på at skabe rammerne for en udvikling af erhvervsrettede tekniske og merkantile bacheloruddannelser i regi af erhvervsakademier indbyrdes og evt. i fællesskab med ingeniørhøjskolerne. HK/Danmark foreslår, at dette enten kan ske ved særlovgivning eller ved etablering af professionshøjskolerne for det tekniske og merkantile område med udgangspunkt i erhvervsakademierne.

Undervisningsministeriets bemærkninger:

Erhvervsakademierne og erhvervsskolerne er ikke omfattet af lovforslaget. Folketingets Uddannelsesudvalg har den 13. marts 2007 afholdt en høring om de flerfaglige professionshøjskoler. Bemærkningerne herfra og de skriftlige høringssvar vil indgå i de efterfølgende politiske drøftelser om erhvervsakademisektorens fremtid.

I den politiske aftale af 1. marts 2007 om professionshøjskolerne har parterne tilkendegivet enighed om ved Folketingets Uddannelsesudvalgs høring den 13. marts 2007 bl.a. at drøfte og afklare følgende forhold:

- Etableringen af det nødvendige vækstlag for professionsbacheloruddannelser i forhold til de tekniske og merkantile områder. Det omfatter også spørgsmålet om, hvorledes erhvervsakademier/erhvervsskoler, der i væsentligt omfang udbyder korte videregående uddannelser, kan indgå i professionshøjskoler eller etablere tæt samarbejde med disse. Aftalepartierne drøfter i den forbindelse, hvorvidt og under hvilke betingelser erhvervsakademier/erhvervsskoler skal have mulighed for at udbyde mellemlange videregående uddannelser i tæt samarbejde med professionshøjskolerne.
- Styrkelse af erhvervsakademisektoren.

Undervisningsministeriets udgangspunkt for planerne, som led i at etablere professionshøjskoler at styrke det tekniske og merkantile område på professionsbachelorniveauet, har været:

- Der etableres én flerfaglig professionshøjskolesektor, hvori det landsdækkende udbud af professionsbacheloruddannelserne er samlet, og skellet mellem offentligrettede og privatrettede uddannelser nedbrydes.
- Det er endvidere et mål at skabe en bedre balance mellem uddannelser rettet mod hhv. den offentlige og den private sektor. I dag er diplomingeniørområdet et af de få områder, hvor der er udviklet nye professionsbacheloruddannelser rettet mod det private erhvervsliv, og de har stor betydning for arbejdsmarkedet. Vækstlagene er derfor vitale inden for områder, der retter sig mod både det offentlige og det private erhvervsliv, og erhvervsskolerne, der har de tekniske og merkantile kompetencer, kan bidrage væsentligt til dette vækstlag.
- Uddannelsesmiljøerne på erhvervsskoler med udbud af erhvervsakademiuddannelser er overvejende af beskedent volumen. Der er nemlig kun et mindre antal erhvervsskoler med et væsentligt udbud af erhvervsakademiuddannelser, der i kraft af dette udbud har de relevante kompetencer i forhold til udvikling af de tekniske og merkantile miljøer.

Der skal samtidig med, at der etableres en stærk professionshøjskolesektor og opgradering af visse merkantile og tekniske erhvervsskolemiljøer, ske *en styrkelse af erhvervsakademisektoren* ved:

- Der er afsat midler fra globaliseringspuljen til at gøre erhvervsakademiuddannelserne mere attraktive, så flere unge påbegynder og gennemfører en uddannelse. Uddannelserne skal i højere grad målrettes arbejdsmarkedets behov, og virksomhedspraktik skal være obligatorisk på alle erhvervsakademiuddannelser. Adgangen fra relevante erhvervsuddannelser til erhvervsakademiuddannelserne skal lattes.
- Alle erhvervsakademiuddannelser skal akkrediteres. De udbydere, der får en akkreditering, skal indgå i et erhvervsakademisamarbejde.
- Erhvervsakademimodellen skal styrkes og lovfæstes.